

عنوان مقاله:

تحلیل تعامل اصول معماری سنتی ایران و خورشید نمونهی مورد مطالعه: خانهی عباسیان کاشان

محل انتشار:

دومین همایش معماری پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدی سهیلی فرد - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه قم

محمدحسین مودنی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد علوم و تحقیقات البرز

خلاصه مقاله:

ورای آنچه که به عنوان اصول پایداری در معماری سنتی ایران مطرح میشود، نظام قانونمند مسلط بر خانهی ایرانی است که نمودی فاخر از توجه به مسائل اقلیمی و استفادهی بهینه از انرژی در خود نهفته دارد. این نظم و هماهنگی بر مبنای آسایش انسانی هویتخویش را در سه سامانهی فضا، فرم و عملکرد آشکار میسازد و تعامل اصول معماری ایرانی با انرژی، رفتاری کارآمد را برای خانه به همراه دارد. این مقاله چگونگی این تعامل را با بهرهگیری از نرمافزارهای شبیهسازی انرژی همچون Autodesk Ecotect Weather Analysis و Solar tools بررسی کرده و به بیان نتایج به زبان گرافیک میپردازد. در روند تحقیق براساس دادههای اقلیمی، ابتدا میزان دریافت خورشیدی عناصر مختلف مورد تحلیل واقع شده و سپس عملکرد معماری سنتی ایران در نحوهی ایجاد برهمکنش میان جهتگیری، فرم و تقارن با خورشید بررسی گردیده است. نتایج حاصل، نشان میدهد که اصول ذکر شده در ایجاد آسایش حرارتی و رفتار انرژیکارای معماری ایرانی نقشی اساسی ایفا میکنند و عناصری که معماری سنتی ایرانی در بنای خانه بکار میگیرد خود به عنوان اجزایی هماهنگ و متعامل با خورشید، معرف سامانهی پایداری به نام خانه ایرانی می باشند.

کلمات کلیدی:

اصول معماری ایرانی- انرژی خورشیدی- شبیهسازی انرژی- توزیع حرارت- آسایش حرارتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144201>

